

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

TRIPHODORVS
ILII EXCIDIVM

EDIDIT
H. LIVREA

SB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1982

Sächsische

57 | 8°

648

Landesbibl.

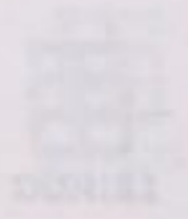

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTHERBÄNDEKUNDE UND ANTHROPOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

VERLAG VON B. G. TEUBNER
LEIPZIG
1981

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1982

TRIPHIODORVS

ILII EXCIDIVM

EDIDIT

HENRICVS LIVREA

LEIPZIG

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1982

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

Sächsische
Landesbibliothek
28. JAN. 1983
Dresden

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1982

1. Auflage

VLN 294/375/13/82 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig – III/18/97

Bestell-Nr. 666 066 1

DDR 23, – M

ΤΡΙΦΙΟΔΩΡΟΥ ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ

Τέρμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο
καὶ λόχον, Ἀργείης ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα
ἔννεπε, Καλλιόπεια, καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
κεκριμένου πολέμοιο ταχείη λῦσον ἀοιδῆ.

5

ἤδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος
γηραλήη τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἐννώ
Τρῳσί τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ' ἄρα φωτῶν
δούρατα κεκμήκει, ξιφέων δ' ἔθνησκον ἀπειλαί,
σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή, μινύθεσκε δ' ἔλικτῆ
ἄρμονίη ῥηχθεῖσα φερεσσακέων τελαμώνων,
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων,
λύετο καμπύλα τόξα, κατέρρεον ὠκέες ἰοί.

10

ἵπποι δ' οἱ μὲν ἀνευθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτνης
οἰκτρὰ κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἱ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἠνιοχῆας.
κεῖτο δὲ Πηλεΐδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον,
Ἀντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ γέρον ὠδύρετο Νέστωρ,
Αἴας δ' αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἔλκει λύσας
φάσγανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρω.
Τρῳσὶ δὲ λωβητῆρσιν ἐφ' Ἑκτορος ἐλκνυθμοῖσι
μυρομένοις οὐ μούνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος,

15

20

ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες
 δάκρυσιν ἠμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων.
 25 κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τὸν ποτε μήτηρ
 ἐς Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆ,
 δουρὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο πεσόντα
 αἵματι δακρῦσας ἐχύθη πατρώιος ἀήρ.
 καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῶ πεπεδημένον ὕπνω
 30 Ῥῆσον μὲν Θρήικες ἐκώκνον· ἢ δ' ἐπὶ πότμῳ
 Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἀνεδύσατο μήτηρ
 φέγγος ὑποκλέψασα κατηφέος ἡματος Ῥῥῶς.
 αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηιφίλοιο γυναῖκες
 κοπτόμεναι περίκνκλον ἀθηλέος ὄμφακα μαζοῦ
 35 παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
 ἦτε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
 θηλείης ὑπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
 νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελίη δέ ἐ μῶνος ὑποστὰς
 καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέϊξεν Ἀχιλλεύς.
 40 εἰστήκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
 Ἴλιος ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβανῖα θεμέθλοις,
 ἀμβολίη δ' ἤσχαλλε δυσαχθεί λαὸς Ἀχαιῶν.
 καὶ νύ κεν ὕστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν
 ἀκάματός περ ἐοῦσα μάτην ἰδρωσεν Ἀθήνη,
 45 εἰ μὴ Δηιφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσσας
 Ἴλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἦλυθε μάντις,
 οἷα δέ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ
 ὄψιτέλεστον ὄλεθρον ἐῆ μαντεύσατο πάτρῃ.
 οἱ δὲ βαρυζήλοιο θεοπροπίης Ἐλένοιο
 50 αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθου τέλος ἤρτύναντο.

καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστν
 υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηιδამείης·
 μήπω δ' εὐφυέεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν
 ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
 ἦλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὼν βρέτας ἀγνὸν ἄγουσα
 ληιστὴ μὲν εὐῶσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη. 55
 ἦδη καὶ βουλῆσι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειὸς
 Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει.
 καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα καὶ ἐς πεδίον κατέβαινε
 Ἴδης ἐξ αὐτῆς, ὀπόθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος 60
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο, πήματος ἀρχήν.
 ποίει δ' εὐρυτάτης μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαν
 γαστέρα κοιλήνας, ὀπόσον νεὸς ἀμφιελίσσης
 ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνῶσατο τέκτων.
 ἀχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσι ἐπηξε 65
 ξανθῶ πορφυρόπεζαν ἐπιρρήνας τρίχα χρυσῶ·
 ἢ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος ἀχένη κυρτῶ
 ἐκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῶ.
 ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις
 γλαυκῆς βηρούλλοιο καὶ αἵμαλέης ἀμεθύσσου· 70
 τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγματι χροίης
 γλαυκῶν φοινίσσοντο λίθων ἐλίκεσσιν ὀπωπαί.
 ἀργυρέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας
 ἄκρα δακεῖν σπεύδοντας ἐυστρέπτοιο χαλινού·
 καὶ στόματος μεγάλιο λαθῶν ἀνέωξε κελεύθους 75
 ἀνδράσι κενθομένοισι παλῖρροον ἄσθμα φυλάσσων,
 καὶ διὰ μυκτῆρων φυσίζοος ἔρρεεν ἀήρ.
 οὔατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηρεν
 ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἐτοῖμα μένειν σάλπιγγος ἀκουήν.
 νῶτα δ' ὁμοῦ λαγόνεσσι συνήρμοσε καὶ ῥάχιν ὑγρήν, 80

ἰσχία δὲ γλουτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψε.
 σύρετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν ἔκλυτος οὐρῇ
 ἄμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισιν.
 οἱ δὲ πόδες βαλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν
 85 ἄπτερον ὥσπερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὀπλίζεσθαι,
 οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευεν ἀνάγκη.
 οὐ μὲν ὑπὸ κνήμησιν ἀχαλκῆες ἔξεχον ὅπλαί,
 μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατεσφήκωντο χελώνης
 90 ἀπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῶ.
 κληιστὴν δ' ἐνέθηκε θύρην καὶ κλίμακα τυκτὴν,
 ἥ μὲν ὅπως αἰδήλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέρησι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν,
 ἥ δ' ἵνα λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἐν ἰοῦσα
 εἶη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὄροῦσαι.
 95 ἀμφὶ δέ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἠδὲ γενείων
 ἄνθεσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἱμάντων
 καὶ σκολιῆς ἐλίκεσσι ἀναγκαίοιο χαλινοῦ,
 κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνει χαλκῶ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κάμεν μενεδήιον ἵππον,
 100 κύκλον ἐνκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστω,
 ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἶη
 μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἴμον ὁδεύη.
 ὣς ὁ μὲν ἐξήστραπτο φόβῳ καὶ κάλλει πολλῶ
 εὐρύς θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,
 105 εἶ μιν ζῶν ἔτετμεν, ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
 πρὶν μιν ἐσαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον † ἀνάψη.

οἱ δὲ Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νηὸς
 λαῶν ὀρνυμένων ὄμαδον καὶ κῦμα φυγόντες
 εἰς βουλήν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Ἀχαιῶν. 110
 ἦ δὲ τανυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἐλοῦσα
 συμφράδμων Ὀδυσῆι παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη
 ἀνδρὸς ἐπιχρίουσα μελίχροϊ νέκταρι φωνήν.
 αὐτὰρ ὁ δαιμονίησι νόον βουλῆσιν ἐλίσσων
 πρῶτα μὲν εἰστήκει κενεόφρονι φωτὶ ἐοικῶς 115
 ὄμματος ἀστρέπτοιο βολήν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας,
 ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδίνας ἀνοίξας
 δεινὸν ἀνεβρόντησε καὶ ἠερίης ἄτε πηγῆς
 ἐξέχεεν μέγα λαῖτμα μελισταγέος νιφετοῖο·
 ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κρύφιος λόχος ἐκτετέλεσται 120
 χερσὶ μὲν ἀνδρομέησιν, ἀτὰρ βουλῆσιν Ἀθήνης.
 ὑμεῖς δ', οἷτε μάλιστα πεποιῖθαιτε κάρτει χειρῶν,
 πρόφρονες ἀλκήεντι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
 σπέσθέ μοι· οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντας
 μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρέα γηράσκοντας, 125
 ἀλλὰ χρὴ ζῶοντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνύσσαι
 ἢ θανάτῳ βροτόεντι κακοκλεῆς αἴσχος ἀλύξαι.
 ἡμῖν θαλπωραὶ προφερέστεραι ἢ περ ἐκείνοις,
 εἰ μήπω στρουθοῖο καὶ ἀρχαίοιο δράκοντος
 καὶ καλῆς πλατάνοιο καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις 130
 μητέρος ἐλκομένης ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν.
 εἰ δὲ θεοπροπίησι γέρον ἀνεβάλλετο Κάλχας,
 ἀλλὰ καὶ ὧς Ἐλένοιο μετήλυδος ὀμφητῆρος
 μαντοσύναι καλέουσιν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
 τοῦνεκά μοι πείθεσθε, καὶ ἵππειν ἐπὶ νηδὺν 135

θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος
 Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
 Ἴλιον εἰσανάγωσιν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 οἱ δ' ἄλλοι προμναῖα μεθίετε πείσματα νηῶν
 140 πῦρ ἴδιον πλεκτῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·
 Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν
 πλώετε πασσυδίῃ ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
 εἰσόκεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς
 ὕμμι συναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
 145 σημαίνῃ παλίνορσον ἐπὶ πλόον ἐσπέριον πῦρ.
 καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετάων
 γινέσθω μήτ' ἄλλο φόβον νέφος, οἷά τε νύκτες
 ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.
 ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς,
 150 μηδέ τις αἰσχύνειεν ἐὼν κλέος, ὥς κεν ἕκαστος
 ἄξιον ὦν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἵπποσυνάων.
 ὣς φάμενος βουλῆς ἐξήρχετο· τοῖο δὲ μύθοις
 πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδής,
 πῶλος ἄτε δροσόεντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
 155 ὅστε νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν
 ἔφθασε καὶ μάστιγα καὶ ἠνιοχῆος ἀπειλήν.
 Τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης
 θαυμάζων, ὅτι τοῖος ἔην καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
 ἔσπετο καὶ Κυνίππος, δν εὐπατέρεια Κομαιθῶ
 160 Τυδηῖς θαλάμοιο μιννθαδίοιο τυχουῖσα
 ὠκνύμορῳ τέκε παῖδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆι.
 ἔστη καὶ Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὄρμη

Δηφόβου ποτὶ δῆριν, ἀπηγνεί δ' ἔζεε θυμῶ
 δεύτερον ἀρπακτῆρα γάμου λελιημένος εὐρεῖν.
 τῶ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν Οἰλῆος ταχὺς υἱός, 165
 εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον οὐδ' ἐπὶ κούραις
 μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησεν δὲ καὶ ἄλλον,
 Κρητῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
 Νεστορίδης δ' ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερός Θρασυμήδης,
 καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἐκηβόλος ἦιε Τεῦκρος· 170
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀδμήτῳ πάϊς πολύιππος ἀνέστη
 Εὐμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας
 εὖ εἰδώς, ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσαντες
 ἤδη Τρώϊον ἄστνυ καθιππεύσουσιν Ἀχαιοί.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἔλειφθεν ἀποστρεφθέντες ἀρωγῆς 175
 Εὐρύπυλός τ' Εὐαιμονίδης ἀγαθός τε Λεοντεύς,
 Δημοφῶν τ' Ἀκάμας τε, δύο Θησήϊα τέκνα,
 Ὀρτυγίδης τ' Ἀντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνεῖωτα
 ἵππῳ δακρύσαντες ἐνεκτερέϊξαν Ἀχαιοί,
 Πηνέλεώς τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ 180
 Ἰφιδάμας τε καὶ Εὐρυδάμας, Πελῖαιο γενέθλη,
 τόξῳ τ' Ἀμφιδάμας κεκορυσθμένος· ὕστατος αὐτε
 τέχνης ἀγλαόμητις εἴης ἐπέβαινεν Ἐπειός.
 εὐξάμενοι δῆπειτα Διὸς γλανκώπιδι κούρη
 ἵππειήν ἔσπευδον ἐς ὀλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη 185
 ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἔδωδὴν
 δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μὴ τι πανημέριοι λοχόωντες
 τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπέι γούνατα λιμῶ.
 ὥς δ' ὅποτε κρυμοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων

190 ἤερα παχνώσασα χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
 ὄξυν καταθρόσκοντα κυβιστητῆρι κυδοιμῶ
 δοῦπον ὑποπτήξαντες ὀριτρεφέος ποταμοῖο,
 θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς
 195 σιγῇ φρικαλέησιν ἐπὶ πλευρῆσι μένουσι,
 πικρὰ δὲ πεινάοντες οἰζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης
 τλήμονες ἐκδέχεται, πότε παύεται ὄβριμον ὕδωρ·
 ὡς οἷ γε γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες
 ἀτλήτους ἀνέχοντο πόνους ἀκμηῆτες Ἀχαιοί.
 200 τοῖσι δ' ἐπεκλήσισε θύρην ἐγκύμονος ἵππου
 πιστὸς ἀτεκμάρτοιο δόλου πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἔζετο· τῷ δέ οἱ ἄμφω
 ὀφθαλμῶ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
 Ἀτρείδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρηστῆρας Ἀχαιοὺς
 205 χῦσαι λάινον ἔρκος ἐνγνάμπτοισι μακέλλαις,
 ἵππος ὅπερ κεκάλυπτο· θέλεν δέ εἰ γυμνὸν εἶσσαι,
 τηλεφανῆς ἵνα πᾶσιν εἴην χάριν ἀνδράσι πέμπη.
 καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνη βασιλῆος·
 ἠέλιος δ' ὅτε νύκτα παλίνσκιον ἀνδράσιν ἔλκων
 210 ἐς δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκηβόλον ἔτραπεν ἠῶ,
 δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν αὐτῇ
 φεύγειν ἀγγελέουσα καὶ ἐλκόμεν εἰς ἄλα κοίλην

νῆας ἐνκραίρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 ἔνθα δὲ πευκῆεντος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὄρμην
 ἔρκεά τε πρήσαντες ἐνσταθέων κλισιάων 215
 νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ῥοιτειάδος ἀκτῆς
 ὄρμον ἐς ἀντιπέριον ἐνστεφάνου Τενέδοιο
 γλανκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης.
 μοῦνος δὲ πληγῆσιν ἐκούσια γυῖα χαραχθεὶς
 Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἦρως, 220
 κρυπτὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πῆματα κεύθων.
 ὥς δ' ὅποτε σταλίκεσσι λίνον περικυκλώσαντες
 θηρσὶν ὀριπλανέεσσι λόχον πολυωπὸν ἔπηξαν
 ἀνέρες ἀγρευτῆρες· ὁ δ' ἐκκριδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων,
 λαθρίδιος πυκνοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δεδυκῶς, 225
 δίκτυα παπταίνων ἔλαθεν θηροσκοπὸς ἀνήρ·
 ὥς τότε λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι
 Τροίην λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· καὶ δέ οἱ ὤμους
 ἔλκεσι ποιητοῖσιν ἐπέρρεε νήχυτον αἶμα.
 ἦ δὲ περὶ κλισίησιν ἐμαίνετο παννυχίη φλόξ 230
 καπνὸν ἐρευγομένη περιδινέα φοιτάδι ῥιπῆ·
 Ἥφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
 παντοίας ἐτίνασσε ἐπιπνείουσα καὶ αὐτή,
 μήτηρ ἀθανάτοιο πυρός, φαεσίμβροτος Ἥρη.
 ἤδη δὲ Τρώεσσι καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν 235
 ὄρθρον ὑπὸ σκιοέντα πολύθροος ἤλυθε φήμη
 δήιον ἀγγέλλουσα φόβον σημάντορι καπνῶ.
 αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε καὶ ἐς πεδίον προχέοντο

- 240 διζόμενοι, μή πού τις ἔην δόλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
 οἱ δὲ θοοὺς οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπήναις
 ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῆι
 ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο
 θαλπόμενοι περὶ παισίν, ὅσους λίπε φοίνιος Ἄρης,
 245 ὀσσόμενοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον· οὐ μὲν ἔμελλον
 γηθήσειν ἐπὶ δηρόν, ἐπεὶ Διὸς ἤθελε βουλή.
 οἱ δ' ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
 θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἠχήμεντες ἰδόντες
 αἰετὸν ἀλκήμεντα περικλάζουσι κολοιοί.
 250 τοῖσι δὲ τετρηχυῖα καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βουλή·
 οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθέι κεκμηῶτες,
 ἵππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀχαιῶν,
 ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι
 ἢ καὶ ἀμφιτόμοισι διαρρηῆξαι πελέκεσσιν·
 255 οἱ δὲ νεοξέστοιο πεποιδότες ἔργμασι τέχνης
 ἀθανάτοις ἐκέλευον ἀρήιον ἵππον ἀνάψαι,
 ὕστερον Ἀργεῖοιο μόθου σημήιον εἶναι.
 φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα γυῖα κομίζων
 γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
 260 αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέι βεβριθυῖαι
 ἴχνια λωβήμεντα θοῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
 αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπάρουθεν ἐλυσθεῖς
 ἱκεσίαις παλάμησι παλαιῶν ἤψατο γούνων,
 λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴαχε μῦθον·
 265 ἄνδρα μὲν Ἀργεῖοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεαίρεις,
 Τρώων δὲ ῥυτῆρα καὶ ἄστεος εἴ με σαώσεις,
 Δαρδανίδη σκηπτουῆχε, καὶ ὕστατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν —
 οἷά με λωβήσαντο θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες
 οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεὶ·
 270 ὣς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἤρπασαν Αἰακίδαο,

ὣς δὲ Φιλοκτῆτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρω,
 ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην.
 καὶ νῦν οἶά μ' ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, οὐνεκα φεύγειν
 οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους·
 οἱ δὲ νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίησι δαμέντες 275
 εἴματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίησι δ' ἱμάσθλαις
 πᾶν δέμας οὐτήσαντες ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκτῆ.
 ἀλλὰ, μάκαρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίοιο·
 χάρμα γὰρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσσεις
 χερσὶν ὑπο Τρώων ἱκέτην καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι. 280
 αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ἐπάρκιος ἔσσομαι ὑμῖν
 μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίνορσον Ἀχαιῶν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἀγανῆ μειλίξατο φωνῆ
 ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκέτ' ἔοικε
 τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν. 285
 αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσειαι, οὐδέ σε πάτρης
 οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἕμερος αἰρεῖ.
 ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ μοι εἶπέ, τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
 ἵππος, ἀμειλίκτιο φόβου τέρας· εἶπε δὲ σεῖο
 οὔνομα καὶ γενεήν, ὁπόθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν. 290
 τὸν δ' ἐπιθαρσῆσας προσέφη πολυμήχανος ἦρως·
 ἐξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις.
 Ἄργός μοι πόλις ἐστί, Σίνων δέ μοι οὔνομα κεῖται·
 Αἴσιμον αὖ καλέουσιν ἐμὸν πολιοῦν γενετῆρα.
 ἵππον δ' Ἀργείοισι παλαίφατον εὔρεν Ἐπειός· 295
 εἰ μὲν γάρ μιν ἔατε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
 Τροίην θέσφατόν ἐστιν ἐλεῖν πόλιν ἔγχος Ἀχαιῶν·
 εἰ δέ μιν ἄγνὸν ἄγαλμα λάβῃ νηοῖσιν Ἀθήνη,
 φεύξονται προφυγόντες ἀνηνύστοις ἐπ' ἀέθλοις.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σειρῆσι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες 300

ἔλκετ' ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον·
 ἄμμι δ' Ἀθηναίη ἐρυσίπολις ἡγεμονεῦοι
 δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτή.

ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
 305 ἔσσεσθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τοὶ δέ, βοεῖαις
 δησάμενοι σειρῆσιν, ἐνπλέκτοισι κάλωσιν
 εἶλκον ὑπὲρ πεδίοιο, θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων,
 ἵππον ἀριστήεσσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
 αὐλοὶ καὶ φόρμιγγες ὁμῆν ἐλίγαινον ἀοιδῆν.
 310 σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη
 ἄσκοπος ἔσσομένων· κενεῶ δ' ὑπὸ χάσματι πολλοὶ
 πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίοντες ὀλέθρῳ.
 οἷη καὶ Τρώεσσι τότε φθισίμβροτος ἄτη
 ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 315 ἦδεεν, οὐνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
 ἄνθεα δὲ δροσόεντος ἀμησάμενοι Σιμόεντος
 ἔστεφον αὐχενίους πλοκάμους σφετέροιο φονῆος.
 γαῖα δὲ χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλοις
 δεινὸν ὑπεβρυχᾶτο, σιδήρειοι δὲ δι' αὐτῶν
 320 τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέστενον ἄξονες ἠχῆν·
 τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχή, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
 λιγνὸν αἰθαλόεσσαν ἔλιξ ἀνεκήκιε σειρή.
 πολλή δ' ἐλκόντων ἐνοπῆ καὶ κόμπος ὀρώρει·
 ἔβρεμε νυμφαίησιν ἅμα δρυσι δάσκιος Ἴδη,
 325 ἴαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλούμενον ὕδωρ,

καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανὴ δὲ
 ἐκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
 οἱ δ' ἦγον προπάρουθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρὴ
 σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίη.
 εἶπετο δ' αἰόλος ἵππος ἀρηιφίλους ἐπὶ βωμοῦς 330
 κνυδίων ὑπέροπλα, βίην δ' ἐπέρεισεν Ἀθήνη
 χεῖρας ἐπιβρίσασα νεογλυφέων ἐπὶ μηρῶν·
 ὧς δὲ θεῶν ἀκίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον οἰστοῦ
 Τρωῶας ἐυσκάρθμοισιν ὁδοιπορήσι διώκων,
 εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο Λαρδανιάων. 335
 αἱ δέ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
 ἀλλ' Ἡρῆ μὲν ἔλυσεν ἐπίδρομον ὄρμον ὁδοῖο
 πρόσθεν ἀναστέλλουσα, Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
 σταθμὸν ἀνοιγομένων πυλέων ἀνέκοπτε τριαίνη.
 Τρωιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι, 340
 νύμφαι τε πρόγαμοί τε καὶ ἴδμονες Εἰλειθυίης,
 μολπῆ τ' ὄρχηθμῶ τε περὶ βρέτας εἰλίσσοντο·
 ἄλλαι δὲ χνοόωσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου
 ὄλκῳ δουρατέῳ ῥοδέους στορέσαντο τάπητας·
 αἱ δὲ θαλασσαίης ἐπιμάζια νήματα μίτρης 345
 λυσάμεναι κλωστοῖσι περίστεφον ἀνθεσιν ἵππον.
 καί τις ἀπειρεσίῳο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα
 χρυσεῖῳ προχέουσα κρόκῳ κεκερασμένον οἶνον
 γαῖαν ἀνεκνίσσωσε χυτὴν εὐώδει πηλῶ.
 ἀνδρομέη δὲ βοῆ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωή, 350

- καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἤχῃ.
οἶαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες Ὠκεανοῖο,
χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἠεροφώνων
κύκλον ἐπογμεύουσιν ἀλήμονος ὄρχηθμοῖο
355 γειοπόνους ἀρότησιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·
ὡς οἷ γε κλαγγῇ τε δι' ἄστεος ἠδὲ κυδοιμῶ
ἤγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρρήξασα δ' ὄχῃας
360 ἔδραμεν ἠύτε πόρτις ἀήσυρος, ἦντε τυπεῖσαν
κέντρον ἀνεπτοίησε βοορραίσταο μύωπος·
ἢ δ' οὔτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρεται οὐδὲ βοτῆρι
πεῖθεται οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνω
ὄξει θηγομένη βοέων ἐξήλυθε θεσμῶν·
365 τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσεῖετο δάφνην.
πάντη δ' ἐβρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων
οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δέ ἐ παρθένος αἰδώς.
οὐχ οὔτω Θρήισσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναιῖκα
370 νήδυμος αὐλὸς ἔτυφεν ὄρειμανέος Διονύσου,
ἦτε θεῶ πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει
γυμνὸν ἐπισσείουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῶ,
ὡς ἦ γε πτερόεντος ἀναῖξασα νόοιο
Κασσάνδρη θεόφοιτος ἐμαίνεται· πυκνὰ δὲ χαίτην
375 κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ·

ὦ μέλαιοι, τίνα τοῦτον ἀνάριστον ἵππον ἄγοντες
 δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑστατίην ἐπὶ νύκτα
 σπεύδετε καὶ πολέμοιο τέλος καὶ νήγρετον ὕπνον;
 δυσμενέων ὄδε κῶμος ἀρήσιος· αἱ δέ που ἤδη
 τίκτουσιν μογερῆς Ἐκάβης ὠδίνες ὄνειρων, 380
 λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος πολέμοιο λυθέντος.
 τοῖος ἀριστήων λόχος ἔρχεται, οὗς ἐπὶ χάρμην
 τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ὑπὸ νύκτα
 τέξεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
 ἐς μόθον ὀρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί. 385
 οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι
 ἀνδράσι τικτομένοισιν ἐπισχῆσουσι γυναῖκες,
 αὐτὴ δ' Εἰλείθυια γενήσεται, ἥ μιν ἔτευξε·
 γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
 μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος Ἀθήνη. 390
 καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἔνδοθι πύργων
 αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνιοιο,
 δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
 νύμφια, φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κενυθόμενον πῦρ.
 ὦμοι ἐμῶν ἀχέων, ὦμοι σέο, πάτριον ἄστυ, 395
 αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσειαι, οἴχεται ἔργον
 ἀθανάτων, προθέλυμα θεμείλια Λαομέδοντος.
 καὶ σέ, πάτερ καὶ μῆτερ, ὀδύρομαι, οἶά μοι ἤδη
 ἀμφοτέρω πεῖσεσθε· σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπῶς
 κείσειαι ἐρκείοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῶν· 400
 μῆτερ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
 λυσσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσι.

405 δῖα Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
 κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὥς ὄφελέν τις
 Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
 τίς γάρ μοι χρειῶ βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
 οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ξείνη δέ με γαῖα καλύψει;
 τοιάδε μοι δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἄνακτι
 ἀντὶ τόσων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
 410 ἀλλ' ἤδη φράζεσθε — τὰ δὲ γνώσεσθε παθόντες —
 καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
 ῥηγνύσθω πελέκεσσι δέμας πολυχανδέος ἵππου
 ἢ πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεῦθον
 ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
 415 καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε
 στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίας ἐρατεινῆς.
 ἢ μὲν ἔφη· τῇ δ' οὔτις ἐπέειθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀμφοτέρων μάντιν τ' ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκεν.
 τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσι·
 420 τίς σε πάλιν, κακόμαντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων,
 θαρσαλέη, κυνάμνια; μάτην ὑλάουσ' ἀπερύκεις.
 οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νόσῳ,
 οὔδὲ παλιμφήμων ἐκορέσσαι λαβροσυνάων;
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρησιν ἐπαχθυμένη θαλίησιν
 425 ἤλυθες, ὅπποτε πᾶσιν ἐλεύθερον ἤμαρ ἀνῆψεν
 ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὔδ' ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται, οὔδ' ἔτι τόξα
 ἔλκεται, οὐ ξιφέων σελάγη, σιγῶσι δ' οἰστοί,

ἀλλὰ χοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος, οὐδ' ἔτι νείκη,
 οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ δῆριν 430
 ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη,
 ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.
 παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα
 ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα
 μοχθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστνυ μαιίνεις. 435
 ἔρρ' οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλῖαι τε μέλονται.
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται,
 οὐδ' ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.
 ὣς εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
 κενθμόν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ' ἀέκουσα τοκῆι 440
 πείθετο, παρθενίῳ δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα
 κλαῖεν ἐπισταμένη τὸν ἐὸν μόρον· ἔβλεπε δ' ἤδη
 πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.
 οἱ δὲ πολισσούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης
 ἵππον ἀναστήσαντες ἐυξέστων ἐπὶ βάρων 445
 ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
 ἀθάνατοι δ' ἀνένευον ἀνηνύστους ἑκατόμβας.
 εἰλαπίνη δ' ἐπίδημος ἔην καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
 ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου.
 ἀφραδίη τε βέβυστο, μεθημοσύνη τε κεχῆνει 450
 πᾶσα πόλις, πυλέων δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει·
 ἤδη γὰρ καὶ φέγγος ἐδύετο, δαιμονίη δὲ
 Ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπτολις ἀμφέβαλεν νύξ.
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη πολιὸν δέμας ἀσκήσασα
 ἦλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη, 455

ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πειθήμονι φωνῇ·

νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ
ἵππῳ δουρατέῳ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δ' Ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων.

460 ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἔτι τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος
μήτ' ἄλλων Τρώων μήτ' αὐτοῦ Δηϊφόβοιο·
ἤδη γάρ σε δίδωμι πολυτλήτῳ Μενελάῳ.

ὣς φασμένη θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· ἡ δὲ δόλοισι
θελγομένη κραδίην θάλαμον λίπε κηώεντα,

465 καὶ οἱ Δηϊφοβος πόσις εἶπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρωάδες ἔλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναιῖκες.

ἡ δ' ὀπόθ' ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φνὴν εὐήνορος ἵππου.

τρὶς δὲ περιστείχουσα καὶ Ἀργείους ἐρέθουσα
πάσας ἠνκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν Ἀχαιῶν

470 φωνῇ λεπταλέῃ· τοὶ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον
ἀλγεινοὶ κατέχοντες ἐεργμένα δάκρυα σιγῇ·

ἔστενε μὲν Μενέλαος, ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώνης,
κλαῖε δὲ Τυδεΐδης μεμνημένος Αἰγιαλείης,

475 οὔνομα δ' ἐπτοίησεν Ὀδυσσεά Πηνελοπείης.

Ἄντικλος δ' ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης,
μοῦνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας·

ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέπαλτο καὶ ἀμφοτέρης παλάμησιν
ἀμφιπεσῶν ἐπίεζεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι·

480 μάστακα δ' ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρπῶς
εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθεῖς,

φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.

καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσβιον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι
δάκρουσι λαθριδίοισι κατακλαύσαντες Ἀχαιοὶ

κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἐνθεςαν ἵππου 485
καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
καὶ νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνή δολόμητις Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
Παλλὰς ἐπηπείλησε, φίλου δ' ἐξήγαγε νηοῦ
μούνη φαινομένη, στερεῇ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ· 490
δειλαίη, τέο μέχρῃς ἀλιτροσύναι σε φέρουσι
καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
οὔπω δ' οἰκτεῖρεις πρότερον πόσιν οὐδὲ θύγατρα
Ἑρμιόνην ποθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
χάζεο καὶ θαλάμων ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα 495
σὺν πυρὶ μελιχίῳ ποτιδέχνησο νῆας Ἀχαιῶν.
ὣς φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός.
καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροῖο
πανσάμενοι καμάτῳ ἀδδηκότες ἤριπον ὕπνω.
καὶ δὴ πού φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμνων 500
αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι, κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
αὐτομάτως ῥείεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
Ἑσυχίη δὲ πόλιν κατεβόσκετο, Νυκτὸς ἑταίρη,
οὐδ' ὕλακὴ σκυλάκων ἠκούετο, πᾶσα δὲ Σιγῇ
εἰστήκει καλέουσα φόνον πνείουσαν αὐτήν. 505
ἤδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέθριον εἶλκε τάλαντον
Ζεὺς ταμῆς πολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Ἀχαιοὺς·
χάζετο δ' Ἴλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πίονα νηὸν
ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον 510
ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγεῖ δαλῶ.
παννυχίη δ' ἐτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτῇ

εὐειδῆς Ἑλένη χρυσέην ἐπεδείκνυτο πεύκην.
 ὡς δ' ὅποτε πλήθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σελήνη
 515 οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε προσώπω·
 οὐχ ὅτε πον γλωχίνας ἀποξύνουσα κεραίης
 πρωτοφαῆς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλύν,
 ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα περίτροχον ὄμματος αὐγὴν
 ἀντιτύπους ἀκτῖνας ἐφέλκεται ἠελίοιο·
 520 τοίη μαρμαίρουσα Θεραπναίη τότε νύμφη
 οἴνοπα πῆχυν ἀνεῖλκε, φίλου πυρὸς ἠνιοχῆα.
 οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετήγορον ἀθρήσαντες
 νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
 Ἀργεῖοι σπεύδοντες, ἅπας δ' ἠπείγετο ναύτης
 525 δηναιοῦ πολέμοιο τέλος διζήμενος εὐρεῖν.
 οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροί τε μαχηταὶ
 ἀλλήλοις τ' ἐκέλευον ἐλαννέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες
 ὠκύποροι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθεὶ ῥιπῆ
 Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῆ.
 530 ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίον, οἱ δ' ἐπέλειφθεν
 ἵππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώιον ἵπποι
 λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένῳ χρεμετισμῶ.
 οἱ δ' ἕτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἵππου,
 τευχησταὶ βασιλῆες, ἀπὸ δρυὸς οἶα μέλισσαι,
 535 αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολυχανδέος ἔνδοθι σίμβλου
 κηρὸν ὑφαίνουσαι μελιηδέα φωλάδι τέχνη,

ἐς νομὸν εὐγυάλιοιο κατ' ἄγκεος ἀμφιχυθεῖσαι
 νύγμασι πημαίνουσι παραστείχοντας ὀδίτας·
 ὧς Δαναοὶ κρυφίοιο λόχον κληΐδας ἀνέντες
 θρῶσκον ἐπὶ Τρώεσσι καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχοντας 540
 χαλκείου θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὄνειροις.
 νήχετο δ' αἵματι γαῖα, βοή δ' ἄλληκτος ὀρώρει
 Τρώων φευγόντων, ἐστείνετο δ' Ἴλιος ἰρῆ
 πιπτόντων νεκύων, οἳ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῶ
 †εὐζονοι† ἔνθα καὶ ἔνθα μεμνηότες οἶα λέοντες 545
 σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγνιάς.
 Τρωιάδες δὲ γυναιῖκες ὑπὲρ τεγέων αἰούσαι
 αἰ μὲν ἐλευθερίας ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι
 αὐχένας εἰς θάνατον δειλοῖς ὑπέβαλλον ἀκοίταις,
 αἰ δὲ φίλοις ἐπὶ παισὶ, χελιδόνες οἶά τε κοῦφαι, 550
 μητέρες ὠδύροντο· νέη δὲ τις ἀσπαίροντα
 ἠΐθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτὴ
 οὐδὲ δορυκτῆτοισιν ὁμοῦ δεσμοῖσιν ἔπεσθαι
 ἠθέλεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα
 καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτη. 555
 πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέκνα φέρουσαι,
 γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι
 ῥιγεδαναὶ σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
 παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν, οἶα θύελλα,
 κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβου πολέμοιο 560
 αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ἐννώ.
 σὺν δ' Ἔρις οὐρανόμηκες ἀναστήσασα κάρηνον

Ἀργείους ὀρόθυνεν, ἐπεὶ καὶ φοίνιος Ἄρης
 ὄψε μὲν ἀλλὰ καὶ ὧς πολέμων ἕτεραλκέα νίκην
 565 ἦλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγήν.
 Ἰαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπόλης Ἀθήνη
 αἰγίδα κινήσασα, Διὸς σάκος, ἔτρεμε δ' αἰθήρ
 Ἥρης σπερχομένης, ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα
 παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῆ,
 570 ἔφριξεν δ' Αἰδης, χθονίων δ' ἐξέδραμε θώκων
 ταρβήσας, μή πού τι Διὸς μέγα χωσαμένοιο
 πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγοι ψυχοστόλος Ἑρμῆς.
 πάντα δ' ὁμοῦ κεκύκητο, φόνος δέ τις ἄκριτος ἦεν·
 τοὺς μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαιοῖσι πύλῃσι
 575 κτεῖνον ἐφροσθηῶτες, ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 τεύχεα μαστεύων δνοφερῆ περικάππεσεν αἰχμῆ.
 καὶ τις ὑπὸ σκιοέντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνὴρ
 ξεῖνος ἐὼν ἐκάλεσεν οἰόμενος φίλον εἶναι·
 νήπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐνηεῖ φωτὶ μιγῆναι,
 580 ξείνια δ' ἐχθρὰ κόμισσεν· ὑπὲρ τέγεος δέ τις ἄλλος
 μήπω παπταίνων τι θοῶ διέπιπτεν οἰστῶ.
 καὶ τινες ἀλγεινῶ κραδίην βεβοληότες οἴνω,
 ἐκπλαγέες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι
 κλίμακος ἐξελάθοντο καθ' ὑψηλῶν τε μελάθρων
 585 ἔκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυχενίους δὲ λυθέντες
 ἀστραγάλους ἐάγησαν, ὁμοῦ δ' ἐξήρυγον οἶνον.
 πολλοὶ δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
 μαρνάμενοι, πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
 ἤριπον εἰς Αἶδαο πανύστατον ἄλμα θορόντες.

παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἷά τε φῶρες, 590
 πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
 οἱ δ' ἔνδον πολέμῳ <τε> καὶ ἀχλύι κυμαίνοντες,
 ἀνδράσι νηχομένοισι καὶ οὐ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
 πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον 595
 ἀνδρῶν χηρεύουσα, περιπλήθουσα δὲ νεκρῶν.
 οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγένετο· φοιταλέη δὲ
 σπερχόμενοι μάστιγι φιλαγρῦπνοιο κυδοιμοῦ
 οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἶχον, ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς 600
 ἀθανάτων ἔχραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς.
 οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισιν 605
 οὐδ' ὀρθοὶ κτείνοντο, χαμαὶ δ' ἵκετήσια γυῖα
 τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλίνοντο καρήνοισ.
 πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μιννυθαδίων ἀπὸ μαζῶν
 μητέρος ἠρπάζοντο καὶ οὐ νοέοντα τοκῆων 610
 ἀμπλακίας ἀπέτινον, ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
 παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χοᾶς ἐκόμισσε τιθήνη.
 οἰωνοὶ τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι,
 ἠέριοι πεζοὶ τε συνέστιοι εἰλαπινασταί,
 αἶμα μέλαν πίνοντες ἀμείλιχον ἔλκον ἐδωδήν,
 καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν, οἱ δ' ὑλάοντες 615
 ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠρύοντο
 νηλεές, οὐδ' ἀλέγιζον εἰς ἐρύοντες ἄνακτας.
 τῶ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηιφόβοιο
 στελλέσθην Ὀδυσσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος
 καρχαλέοισι λύκοισιν εἰοικότες, οἷθ' ὑπὸ νύκτα
 χειμερίην φονόωντες ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις

οἴχονται, κάματον δὲ κατατρώχουσι νομήων.
 ἔνθα δὴ περ ἔόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νέη δ' ἠγείρετο χάρμη
 620 τῶν μὲν ἐπορνυμένων, τῶν δ' ὑπόθεν ἐκ θαλάμοιο
 βαλλόντων λιθάκεσσι καὶ ὠκυμόροισιν ὀιστοῖς.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ὑπέροπλα καρήατα πυργώσαντες
 ἀρρήκτοις κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες
 εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὄμιλον,
 625 θῆρας δειμαλέους, ἐλάων ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς,
 Ἄτρείδης δ' ἐτέρωθεν ὑποπτήξαντα διώξας
 Δηίφοβον κατέμαρψε, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας
 ἦπαρ ὀλισθηρήσιν συνεξέχεεν χολάδεσσιν.
 ὧς ὁ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἵπποσυνάων,
 630 τῷ δ' ἔπετο τρομέουσα δορυκτῆτη παράκοιτις,
 ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρματι μόχθων,
 ἄλλοτε δ' αἰδομένη, τοτὲ δ' ὄψε περ ὧς ἐν ὄνειρῳ
 λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
 Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
 635 πῆμασι κεκμηῶτα παρ' ἔρκειῳ κτάνε βωμῶ
 οἴκτον ἀπωσάμενος πατρώιον· οὐδὲ λιτάων
 ἔκλυεν, οὐ Πηλῆος ὀρώμενος ἦλικά χαίτην
 ἠδέεσθ', ἧς ὑπο θυμὸν ἀπέκλασεν ἠδὲ γέροντος
 καίπερ ἔων βαρύμητις ἐφείσατο τὸ πρὶν Ἀχιλλεύς.
 640 σχέτλιος, ἧ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πότμος ὁμοῖος

ἐσπέσθαι παρὰ βωμὸν ἀλαθέος Ἀπόλλωνος
 ὕστερον, ὅππότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νηοῦ,
 Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
 ἢ δὲ κυβιστήσαντα διηερῶν ἀπὸ πύργων —
 χειρὸς Ὀδυσσῆος ὄλοδὸν βέλος — ἀθρήσασα
 Ἄνδρομάχη μινύωρον ἐκώκυεν Ἀστυάνακτα.
 Κασσάνδρην δ' ἤσχυνεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γούνα πεσοῦσαν·
 ἢ δὲ βίην ἀνένευσε καὶ ἢ τὸ πρόσθεν ἀρηγῶν
 ἀνθ' ἑνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη.
 Αἰνεΐαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀγχίσην Ἀφροδίτη
 οἰκτείρουσα γέροντα καὶ νῆα, τῆλε δὲ πάτρης
 Αὐσονίην ἀπένασσε· θεῶν δ' ἔτελείετο βουλὴ
 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
 παισὶ καὶ νῆωνοῖσιν ἀρηιφίλης Ἀφροδίτης.
 τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέοιο
 Ἄτρεΐδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος,
 μειλιχίης προτέρης μεμνημένος ἠδὲ τραπέζης
 κοινῆς, ἧ μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανώ.
 δειλὴ Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
 γαῖα περιπτύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπῳ·
 οὐδέ σε Θησεΐδης Ἀκάμας οὐδ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 ἤγαγε ληιδίην, ἔθανες δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.
 πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθου χύσιν ἀείσαιμι
 κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλγεα νυκτὸς ἐκείνης·
 Μουσάων ὅδε μόχθος, ἐγὼ δ' ἅπερ ἵππον ἐλάσσω

τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψάνουσαν ἀοιδήν.
 ἄρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπόσσυτος Ὠκεανοῖο
 ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλήν
 670 νύκτα διαρρήξασα μαιφόνον ἰππότις Ἥως·
 οἱ δ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμου ὑπεραυχεί νίκη
 πάντοσε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
 κλεπτόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.
 ἀλλ' οἱ μὲν δέδμηγτο λίνῳ θανάτοιο πανάγρω,
 675 ἰχθύες ὡς ἀλίησιν ἐπὶ ψαμάθοισι χυθέντες,
 Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
 ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ' ἐρήμων
 ἠρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
 ληιδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκη.
 680 τείχεσι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες
 ἔργα Ποσειδάωνος ἰῆ συνέχευον ἀντμῆ·
 αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
 Ἴλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὄλεσίπτολιν ἄτην
 Ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γόων ἀλιμυρῆι πηγῆ,
 685 Ἐφαιστῷ δ' ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἥρης.
 οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἶμα χέαντες,
 μῆνιν ἰλασσάμενοι τεθνεϊότος Αἰακίδαο,
 Τρωιάδας τε γυναῖκας ἐλάγχανον, ἀλλὰ τε πάντα
 χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον, οἷσι βαθείας
 690 νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδούπου διὰ πόντου
 ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

ZFB:2 Entsäuerung

05. Juli 2013

Hinweise

Signatur 57. 8° 648	Stok P3C
------------------------	-------------

RS

Bub

AK

Titelunf. AKB

14.2.83 hi

FK

1 Griech. Lit. 78.2. Mu

Bio K

Bild K

SWK

Sonderstandort

Signum

Ausleihe-
vermerk

57. 8° 648

